

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónap . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 As arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap azétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap azellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 13

Az ezredéves kiállítás sikere.

Pécs, 1895. március 8

(* *) Boldogemlékü Baross Gábor, az ugynevezett vasminiszter, bizonyára jól ismerte a magyar faj lelkesedésének szalmatűzét, midőn a felbuzdult közvélemény annak idején, mikor az ezredéves kiállítás ügye mint törvényjavaslat került a parlament elé, az országos és nem a világi kiállítás mellett foglalt állást.

Azóta több mint három év telt el, a csendes akció megemésztett három kiállítási igazgatót, és a mily vehemenciával fogtak neki iparosaink a készülődéseknek, azt lehetett hinni, hogy az 1896-ban megtartandó országos kiállítás nagyban felül fogja mulni az 1885-ikét. Persze így kellene lenni, mert hisz tíz év alatt csak kellett valamit haladni a nemzetnek. És mégis mit látunk? Az ügybuzgalom, a lelkesedés fokról-fokra hanyatlott és a nagy közönség, a társadalmi tényezők ebben az irányban alig tettek valamit.

Bizony, ha annak idején egy nagyobb szabású világkiállítás tervezetének elfogadásába megyünk bele, oly fiaszkót csinálunk, hogy egész Európa rengött volna a kacagástól.

Ennek a lanyha érdeklődésnek pedig könnyen megmagyarázhatjuk az okozati összefüggését. A nemzet multjának ezredéves megünneplésének küszöbén állván, intező államférfiaink jónak látták oly intézkedéseket kezdeményezni, melyek még a 40-es években a törvényhozás által elvileg kimondattak, t. i. a jogegyenlőség követelte vállásszabadságnak és a haza minden polgárára nézve egyenlően érvényes egységes házassági jognak megteremtését.

Bármilyen indokból vetődtek fel eme kérdések, annyi tény, hogy azok megvalósítása elodázhatatlan volt, miután a „szabadság, egyenlőség és testvériség” jelszava ezek nélkül az intézmények nélkül meg nem valósulhat. Meg kellett ezeket az eszméket valósítani, hogy ez által nemzetünk a többi kultur-államok színvonalára emeltessék.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Babérlevelek.

Szabadságért való küzdelmeink vezérei a letűnt ezredév alatt.

Irtá: STERN ÁRMIN.

A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája.

(Folyt. és vége.)

A szathmári békével egyelőre vége szakadt a szabadságharcoknak, mely időt a nemzet elgyengülése korszakának nevezhetjük. Bábok voltunk az osztrákok kezeiben, eltűrtünk mindent, és a kormány nemzetünk e szunnyadozását felhasználja rég táplált tervei kivitelére. A Habsburgok ugyanis még a 30 éves háborúk alatt elvesztik világhatalmukat, mert megintgatták annak alapját: Németországot. A császárság üres címmé változott és a családnak vagy végkép le kellett szállania ama fényes polcra, melyet eddig elfoglalt, vagy új hatalmat kelle teremtenie. Utóbbira szánta el magát, az új alapot pedig keletre fekvő birtokaiban kereste, mikkel eddig legkevesebbet törődött, melyekben se nyelvi, se törvényszerinti egység nem volt, csakis az uralkodó közössége fűzte azokat össze. Elet-kérdés volt tehát a Habsburgokra nézve e tarka államcsoporthoz egy egységes birodalmat teremteni. Ez egységes birodalom eszméjével szemben támad azonban ugyancsak ama századokban az alkotmányos magyar állam eszméje is. És Károly, utóbb Mária Terézia több pontokban biztosították Magyarországot alkotmányát és függetlenségét. Mind-ezek dacára Magyarország törvényben kikötött függetlensége elhalványul.

De a francia forradalomból keletkezett szabad-

Azokban ez a kezdeményezés oly akadályokba ütközött, melyek formális vallásháborúra vezettek. A harcias indulat elterelte a nemzet figyelmét a haza megerősödésének legfőbb tényezőjétől, a közgazdasági haladástól és ennek egyik fő mozzanattól, az ezredéves kiállítástól is.

Miután pedig minden harc és háború zavaros viszonyokat teremt, a zavarosban való halászás mániája kitört mindazokon az elemeken, melyek izgatás útján a békés haladást megbontani és az ingadozó helyzetet saját érdekükben kiaknázni szeretik.

Igy élesedett ki a nemzetiségi izgatás és az a végzetes mozgalom, mely a szocializmus cége alatt nemzetbontó anarchizmusra törekszik.

Mindezeket a bajokat fokozták még a kormányválságok és pártbomlások, melyek szintén abból a háborusodó zürzavarból keletkeztek és a nemzet figyelmét a lelkes alkotó munkától a hiábavaló szenvedélyes izgatások mezejére és a rombolás útjára terelték.

Mindezekhez aztán közbe jött egy non putarem: a gazdasági válság, a mely tulajdonképpen nem a hazai talajból, hanem idegen világrészek földjéből nőtt ki, de hazánkat épp úgy sujtotta, mint azokat az államokat, a hol keletkezett.

Ha mindezeket a tényeket figyelembe vesszük és azok következményeit megfontoljuk érett észszel, józanon, arra a meggyőződésre kell jutnunk, hogy azt a rendkívül fontos feladatot, mely az ezredéves kiállítás alkalmából főleg az iparoságra vár, a legerélyesebb odaadással kell felkarolnunk.

Ha az iparoság a küszöbön álló kiállítás alkalmával meg tudja mutatni, hogy a nemzet haladásának, a haza előmenetelének mily hatalmas tényezője az ipar; akkor ez a most még több oldalról kicsinyelt foglalkozás tényleg is a nemzet szeme előtt oly magasra fog emelkedni, hogy a civilizált állami szervezetben az őt megillető helyet bizton el fogja foglalhatni. És mily rendkívül üdvös hatása lesz annak, ha aztán a

közéletben az iparos osztály, mint egyik döntő tényező fog szerepelni.

Az ipari érdek nem törődik sem felekezeti, sem nemzetiségi harcokkal, csupán a haza jólétével és előhaladásával. És a haza jóléte és ezzel kapcsolatban a munkás elem boldogulása rögtön lehetővé teszi annak a talajnak dezinficiálását, melybe a hazaellenes szocialista izgatók az anarchizmus fertőző bakteriumait hintegetik.

Mert ne higyjük ám korántsem azt a felfújt dolgot, mintha a magyar alföldön inség volna, és ne higyjük, hogy itt a napszámos nép éhen halna. Isznak, esznek most ezek az álinségesek télen; nyáron pedig karikába állnak szokás szerint és marják, csufolják a gazdát, hogy nem adja nekik oda napszámba az egész földjét. Megállnak a piacon, az ugynevezett embervásáron és kikötik, mint egy rablócsorda, hogy mi légyen a napszám. Ezek az urak ott nyáron. Télen meg koldulnak. És ki-től? Az olcsó buzán koplaló gazdától.

No de a nemzeti nagy mozzanat sikere érdekében kifejtett önzetlen, lelkes munka egész más irányba fogja terelni a nemzet különböző elemeinek aspirációit.

Ma majdnem mindenki szenvedélyes harcot folytat, mely a nemzet erejét szétszaggatja és akaratlanul is rombolást idéz elő. A lelkes munka pedig elenyészteti a mesterségesen felidézett rombolási szenvedélyt.

Az ezredéves évforduló nemzetünkre, különösen iparosainkra nézve válutat képez. Ha a helyes utat választják, ez az évforduló iparunkat lenézett és kicsinyelt állásából arra a tiszteletreméltó magasztos álláspontra fogja emelni, melyre hivatva van.

Ez okból célirányosnak tartanók, ha az ezredéves kiállításra a bejelentési határidő ez év júliusáig meghosszabbíttatnék; ez az idő elég volna arra, hogy még azok az iparosok is gondoljanak a részvételre, a kiknek ez eddig eszük ágában sem volt.

Az egységes monarchia eszméje újra felütötte fejét, — a félrevezetett nemzetiségek annak hőseiként fegyvert ragadtak a magyar ellen és úgy két tűz közé szorítva, vagy meghajol leggyűlöltebb ellensége előtt, vagy nincs más hátra, mint fegyvert ragadni szentesített törvényeiért, függetlenségéért, lételeért. Magyarország ez utóbbit választá.

Megkezdte a nemzet küzdelmét ama szent eszmékért, melyek legfőbb hordozói: 1) Széchenyi István, a legnagyobb magyar, ki a reformokat megindította.

2) Kossuth Lajos, ki azokat terjesztette s előkészítette a talajt fegyveres kitörésre.

3) Petőfi Sándor, szabadságharcunk Tyrtaeusa, legnagyobb népies és nemzeti költőnk, kinek a márc. 15-i napot köszönhetjük és Széchenyi óriási elme, csodálatos munkálkodó és korszakalkotó alakja történelmünknek, ki a haza oltárára tett áldozatokban páratlanul áll.

Egész életét szeretett hazájának áldosta és sokat fáradozott, hogy hazáját művelt államok rangjára emelje és ha ő nincs, ki tudja, létesülnek-e mind-ama intézmények, melyek mind az ő nevét hirdetik, ha Széchenyi nincs, ha nem működik, dolgozik és áldoz előzőleg 22 éven keresztül, úgy kérdés, vajjon bekövetkezett volna-e a 1848 ki függetlenség, a nemzet általános szabadsága.

Széchenyi a nyugodtság és higgadt megfontolás embere volt. Először a nemeseket igyekezett tervei- nek megnyerni, mert véleménye szerint, mindent megfontolva a kormánnyal és a bécsi irányadó körökkel kell lépésről-lépésre haladni és így kell fejleszteni a reformeszméket is. Meglehet, hogy így is célt értünk volna. Ezen törekvése mellett óriási áldozatokat hozott a közös oltárra, a küszködés és

elvé és nemzetiségi eszme megújította Magyarországot is, — a mérték tetézve volt és most annál dicsőbb, annál nagyobb küzdelmeket vívott, kimutatta, mire képes a magyar, ha van akarata. A hadsereg minden embere egy-egy hős, minden vezetője egy-egy félisten volt, kik sokkal nagyobb túlerőt vertek széjjel, kik kapával és kaszával kezökben sokkal nagyobb rendesen fegyverzett sereget kergettek el és így megmutatták Európának, mit tehet egy szabadságért lelkesülő nemzet, mely nem idegenekbe, hanem önmagába veti bizodalját, reményét és hitét. Költők és államférfiak lépnek fel, kik az eszmék alapján hirdetik, követelik, hogy egyesüljön minden magyar lakta föld, töröltessék el minden rendbeli különbség és legyen e hazának minden polgára egyenlőjogu és kötelességű polgára. Hirdetik és követelik, hogy legyen szabad a föld, legyen szabad ipar és kereskedelem, követelik az ország törvényszerinti függetlenségét, hogy azt ne egy idegen kéz, hanem egy független (magyar) felelős magyar miniszterium kormányozza, szóval kívánják, hogy édes hazánk egy független magyar nemzeti állam legyen. Legyen független, mert törvényszerinti függetlenségét megérdemli, legyen magyar, mert magyarok szereztek és tartották meg.

Két nagy eszme áll tehát a század első felében egymással szemközt: az abszolút egységes osztrák monarchia és a független magyar állam eszméje. Harcol e két eszme egymás ellen és a harcban diadalra az utóbbi jut. De a nemzet ennek diadalát nem sokáig élvezhette. A bécsi udvar szemében szálla volt Magyarország függetlensége, gerenda volt alkotmányossága, — szent meggyőződése, hogy, ha Magyarország független országgá szerveződik, akkor vége az osztrák uralomnak.

* **Késztülődések.** A Néppárt pártvezető-sege erős inasokkival szervezkedik. A napokban körlevelet bocsátott ki az országban mindenfelé. A körlevél tartalmához — melyet itt közlünk — nem kell bővebb kommentár.

„Értesítés.

A néppárt központi irodája a következőket teszi közzé:

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy a „Néppárt“ Budapestén (VI. ker. Podmaniczky-utca 8. sz. I. em.) országos központi irodát nyitott, s hogy az már működését is megkezdte.

Hogy pedig a működése sikeres lehessen, ese deszunk, kegyeskedjenek a „Néppártot“ érdeklő mindenszemű, akár politikai, akár társadalmi mozzanatról a fentcímzett irodát eszentül azonnal értesíteni, de csakis az irodát, ne egyes — bárki legyen is az — személyeket, mert hisz ép azért nyílt meg az az iroda, hogy közvetítő legyen a párt vezetői és a tisztelt közönség között.

Csakis a fennevezett irodára címzendők tehát a jövőben az értesítések, kérdések, jelentések, bármiféle kitérdemények, szóval minden, mert az iroda maga mindent rendelkezése helyére továbbít, kézbesít.

Kérjük továbbá azon napi és heti lapoknak, melyek a „Néppárttal“ rokonszenveznek, t. szerkesztőt, sziveskedjenek a központi irodát lapokkal meg tisztelni, viszontszolgálat gyanánt igérvén, hogy az iroda időről-időre tudósításokat fog nekik küldeni.

Végül kérjük kedves hazánkban levő összes kath. körnek, kath. olvasó egyesületnek, vagy akár mily néven ismert kath. szövetségnek (!) tisztelt elnökeit, kegyeskedjenek mind az illető testületnek, mind pedig saját becses személyüknek nevét és lakhelyét az irodával közölni. De bárhonnán és bármit is írjon valaki, soha se feledje el, könyörgünk, levele homlokzatán azon országos képviselő választó kerületnek nevét, és a vármegyét, a melyikből ír, illetőleg a melyhez tartozik, feltűnő betűkkel kiírni.“

Hirek.

Pécs, 1895. március 8.

— **(A pécsi kereskedelmi kasszinó.)** tegnap rendezett felolvasó estélye váratlanul nagy-szeren sikerült. Oly szép számmal jelentek meg a kasszinó tagjai, hogy a különben kis terem zsufolásig megtelt. Sajnálattal vette tudomásul a hallgatóság, hogy Kelemen Mózes dr. felolvasását, rekedtség miatt nem tarthatja meg, de Kovács István egy-letti titkár eszelmes, mulattató, felolvasása, és a jelenvolt, s a rendezőség által felkért Kondor Béla kerek. középiskolai tanár szavai annál nagyobb hatást keltett. A rövidke előadás után, a mely mint értesülünk, ismétlődni fog, a társaság oszladozni kezdett, de legnagyobb része a fiataloknak együtt maradt, és Kiss alelnökük buzdító szavaira feszte-lenül mulattak. A kereskedő, az a higgadt, szolid eleme az emberiségnek tudám mulatni is, ép úgy, mint a munkát nem ismerő dszentri. Reméljük, hogy a f. hó 16-iki bál ép oly jól fog sikerülni, mint az az elmúlt felolvasó estély.

kereskedelem előmozdítására, mert célja az volt, hogy „a magyar nemzetet minden tekintetben kifej, leszaze, a magyar fajt biztosítsa, az ipart, kereske delmet, tudományt és művészetet fellendítse, a nép jólétét megteremtse, az európai civilizációt a nemzeti élet fenntartásával átültesse, szeretett hazáját, Ma gyarországot szabadelvű intézkedések által szabadá és alkotmányossá tegye.“ Ezen céljainak, melyek nem lassan egymásután, hanem ugyszólván egyszerre foglalkoztatták a nagy embert, kivételére minden al kalommal a legnagyobb erélyt használta; terveinek legnagyobb részét így keresztül is vitte, úgy, hogy elmondhatjuk Széchenyi a haza vezetője, éltető nagy eszemle volt. Mégis voltak ellenségei és az ellenségek legnagyobbika, Kossuth Lajos is csak úgy nyilatkozik róla: „Gróf Széchenyi István ujjait a kor nak úterére tevő és megértette annak lüktetéseit. Ezért tartom én őt a legnagyobb magyarnak, mert nem ösmerek más senkit históriánkban, kiről elmond hatnék, hogy zászados hatásra számított lépései sem korán, sem későn nem érkeztek.“

Az 1848. év március 15. napján felállított első független felelős magyar miniszteriumban a közleke-dési tárcát kapta, de fájdalom nem sokáig vezethette azt. Mert midőn látta, hogy az általa megpendített eszmék hova vezetnek, midőn látta, hogy a dolog kardélre kerül, megdöbbenve gondolkodott, hová ve set e forradalom és midőn erre megfelelő nem tudott, rémeket látott a jövőben. E rémes gondolatok szive nemes dobogását megszavarták, s a nemzet e legna-gyobb fia akkor, midőn a nemzet lángba borulni kezdett, tébolydába került, hol a haza sorsa feletti bánat és mély leverttség arra vitték, hogy dicső, ál-dásos életének ünkenül adott véget.

Jellemsi őt ama nagy jóelata „Magyarország

— **(Az egyházmegyéből.)** A nemrég el-halálózás folytán üresedésbe jött és a pécsi egyház-megyéhez tartozó Eszék melletti cepini plebániára Bató Ferenc veliskovci plebános nevezetett ki a pécsi püspök által.

— **(Bála báljában.)** Az ünkenesek bálja tudvalevőleg elhalasztott a katonaságot Albrecht főherceg halálával ért gyászot miatt. Est a tánc-mulatvágót derék ünkeneseink, mint velünk közlik, f. hó 30 án tartják meg a „Hattyu“ és a nemzeti kasszinó egyesített termeiben. A mulatságra külön meghívók nem bocsátatnak ki, hanem a már előző-leg kibocsátott meghívók érvényesek erre a mulat-ságra is. A kik különben még meghívóra reflektál-nak, forduljanak a rendező bizottsághoz. (Krajcáros laktanya.)

— **(Kereskedő ifjak bálja.)** Nagyban folynak az előkészületek, hogy a f. hó 16-án végbe-menő kereskedő ifjak bálja minél fényesebben sike-rüljön. A buzgó rendezők nemcsak a leányos csalá-dokat látogatják sorra, hanem gondoskodnak nota-bilitásokról. Így tisztelegtek tegnap Kardos Kálmán főispánnál, Aidinger János polgármesternél, Littke József kamarai elnöknel és Vassary Gyula főka-pitánynál, személyesen nyujtva át a meghívót. A főispán és a kamarai elnök kijelentették, hogy meg fognak jelenni a mulatságon.

— **(Eladta a feleségét.)** Török József bodonyi bíró a mult hó egyik napján, több cimboráival a korcsmában iddogált; végre a bor és szó közt azt találta mondani, ha valaki megvenné, ő még a feleségét is eladná. A babarc-szölősi bíró Sáska Péter, ki amugy is özvegy, kapva az alkalmon és megtette az alkut ötven forintért, s ennek biztosabb voltáért adott is foglalóul egy ropogós ötöt. Eladó a foglalót szobra vágta s tovább iddogáltak. Folyt a bor akár csak a víz: míg végre vevő a cimborák közül egyet felszólított, hogy bármily összegért, de neki rögtön kocsi rendeljen, hogy a most vásárolt menyecskét az uj hazába szállíthassa. No deekkor Török uram sem vette a dolgot tréfára, vissza akarta a foglalót adni, de vevő maradt az alkunál. Az ötös az asztalon a borban hevert, míg a korcsmáros bort akart az egész összegért adni, de az egyik cimborá elvette, mert ugyis már tüzelt a fülük töve, ez után elszéledtek. Pár nap mulva ismét találkozott a falu korcsmajában a jó cimborák, a ropogós ötöt átadták a korcsmárosnak, és nagy áldomást ittak.

— **(A leánya miatt.)** Grábner Ferenc dombovári bádogosmester felakasztotta magát. Tettét állítólag azért követte el, mert leánya néhány nap előtt öngyilkossági szándékból gyufaoldatot ivott s az emiatti szegyet nem bírta elviselni. A leálynak semmi komolyabb baja nem történt, de az apja meghalt.

— **(Furcsa szánkozás.)** A mult napokban Wégh Péter tengeri korcsmáros átsétált édes atyja, Wégh József monyoródi korcsmároszhoz: midőn a jól csinált borból meglehetősen felöntött a garatra, a szomszédos és vele iddogáló Jakab Józsefet fel-kérte, hogy neki szánt rendeljen, a mely őt haza viszi. A fuvar dija reggelig tartó áldomás lesz. Utóbbi vállalkozott ugyan, de azzal a megjegyzéssel, ha az

nem volt, hanem lesz“, mely ha dicső elődeink lelke, szelleme állandóan benn marad az országban, ha mi ként ők, mindenki dolgozik, fárad és áldoz, be is fog teljesülni.

Széchenyinél gyorsabban, rohamosabban akartak célhoz jutni Kossuth és társai, kik kard élével hitték csak a nemzet ügyét megvédeni. De Kossuth nak éppen e szenvedélyes működése rázta fel a nem-zetet zászados álmából, mert ő, mint valami csoda ember lépett fel, egyszerű ügyvéd létére egy egész országot tudott felrázni a tespedésből, szét bírta tör-delni a rendi alkotmány bilincseit, képes volt szembe szállni két nagy birodalom fegyvereivel, kinek szó-noklatára hadseregek termettek, hangjára a trón is megingott. Nem csoda, ha ekkép ő, a magyar nép bálvány, mely előtt tétet hajtani azonban nem bün, hanem érdem, ki midőn már mindenki csüggedett és kétségbeesett, fennszóval hirdette, hogy e hármás jel-szónak „Szabadság, testvériség, egyenlőség“ győznie kell, ki lángszónoklatával lelket öntött azokba, kik azt a veszély nagysága miatt elvesztették, szóval olyan dolgokat művelt, melyeket az utókor majd csak me-sének és nem valóban megtörtént dolgoknak tekint. Működése történelmünket két részre osztja, a mi ad-dig volt, a szenvedések és a visszavonás kora a trón-nal és a mi azután következett, alkotmány, szabadság és egyetértés a koronával. Igaz, hogy a szabadság-harc levezetése után 17 éven át szomorú ünkenyura-lom időszaka volt, de az ezután felsarjadzott alkot-mány mégis az 1848-i vívmányoktól veszi kezdetét.

Szokás mondani, hogy benn volt ama korban a szabadság azelleme, hogy a francia forradalom után mintegy ünkenyt következett be a többi elnyomott országokban is a szabadság utáni vágy — meglehet — de mégis örökre kérdés maradna, vajjon Kossuth

áldomásban ő is részt vehet, mire a beérkező legé-nyeket fel is szólította, kik kapva a sürencsén, három paraszt-fi és három szolga elfogadta, hogy űk a konyha ajtajáig húzzák, de hol van a szán? — „Hm... hát hozzatok egy szánkát, ... hisz nem kell azt kézni!“ felelt Jakab; mire a suhancok el-menne, de amonnan ismét ott termettek egy vadonat uj oldal és deszka nélküli szánkával s mondták „tes-sék felülni!“ mire az egyik suhanc azt kívánta tudni, ki fogja fisetni az ígért áldomást? Wégh megígérte, ha folyton az ut melletti töretlen hóban húzzák, úgy ő; ellen esetben Jakab fizeti: „Sebaj!“ felelt Jakab; „eladjuk a szánkát, az azon felüli költséget meg ön megfizetem.“ Erre Wégh és Jakab felültek, a menet megindult nagy zaj és lármával a mezőkön kereszt-ül. A jó szívu tengeriniek, a falutól jó távolból ér-kező szokatlan zajból azt következtették, hogy az éjji setéségben valaki eltévelyedett, mire majd a fél falu népe kézi lámpákkal kirohant, hogy a szeren-csétlen utas életét megmentse; de Wégh szavát megismerték s így csakhamar rá jöttek a valóra: kíváncsian várták az érkezőket. Megérkeztek. A konyha ajtóig húzták a szánkát a rajt ülő két emberrel. De óh fátum! egészen megfelejtkezve, a bejáratnál levő rozoga s félig kidőlt kerítést nem szórták el, így aztán az uton húzták be, amiért az áldomást Wégh megta-gadta. Jakab a szán eladásához gyertyát kért, de meg-állt szeme s szája, midőn a szánkában sajátját látta. Jakab az áldomást megfizette, a suhancok pedig szánkáján haza húzták, de már az igazi uton Monyo-ródra.

— **(Albrecht kir. herceg magyar pártfogoltja.)** Albrecht kir. herceg egy alkalom-mal, midőn meglátogatta bellyei uradalmát, betért igazgatójának irodájába, hol meglepetve állott meg egy nagy festmény előtt, mely éppen a bellyei kas-télyt és környékét ábrázolta. A kép rendkívül meg-nyerte Bellye urának tetszését és kérdezte az uradalmi igazgatótól, hogy kinek a munkája az, mire azt a választ kapta, hogy egy juhásznak a fia festette.

— Hol tanult ez festeni? — kérde a kir. herceg.

— Sehol, fenség! Az anyabirkákat őrszi épp ott. Az igazgató az ablakból látható legelőre mutatott.

— De hát azt a fiut ki kellene képeztetni. Ad-junk neki havonként öt forintot.

— Fenség, annyiból nem lehet taníttatni.

— Adjunk neki ötvenet, százat, a mennyi szük-séges. Én akarom, hogy a fiu kiképeztetést nyerjen, de azt már én nem tudhatom, hogy az ilyen tanítás mennyibe kerül. felelte a kir. herceg és utasítására csakugyan a bellyei juhászbojtár azonnal iskolába ke-rült. Ez idő szerint Dusseldorfban van, hol a legte-hetségesebb festők közé sorozzák őt. A kir. herceg minden évben megkérdezte, mit csinál az ő bellyei juhászbojtárja.

— **(Fölmentették.)** König Paula illetve ennek atyja König József valami pikáns esetből kifolyólag még tavaly panaszt emeltek a pécsi kir. törvényszéknél Csendes Alajos ellen, aki akkor még városi rendőrbiztos volt. Mind a három forum felmentette Csendest a vád alól, amelylyel őt König Paula illetve, kit aztán Csendes rágalmasz miatt jelentett föl. A pécsi kir. törvényszék és kir. ítélő-tábla a leányt a rágalmasz vádjá alól felmentette s

nékül történik-e a hazában a szabadság és független-ség utáni óhajtsanak oly foku nyilvánítása, hogy attól megijedve a kormány kiadja az alkotmánylevelet? Kossuth vezérszerepre volt hivatva és ő egy nagy lélek minden erejével és erélyével megállta helyét, midőn egymaga szervezte a nemzet ellenálló erejét. A miniszterium megalkotásakor eleve vonakodott tár-cát elfogadni, minthogy esküt tett küldőinek, hogy kormányhivatalt nem fog viselni, de Batthyányi érez-vén, hogy nélküle a miniszterium sokat veszítené népszerűségéből, s hogy hiányoznék annak nymbusa, feloldoztatá esküjétől és így Kossuth elvállalta a pénz-tügyi tárcát.

Kossuth sok viszontagságon keresztül lelkesítő vezette nemzetét, annak erejében mindvégig bizott és csak akkor, midőn a veszteségek hosszú sora után a Temesvár melletti nevezetes csata is elveszett, két-ségre esve Magyarország jövője felett, átlépte a ma-gyar határt és így száműzetésbe ment. 1867-ben az általános amnesztia reá is kiterjesztetvén, jogot nyert hazájába való visszajövetelre, sőt Pécsset, majd 10 év mulva Czepléden országgyűlési képviselővé is válasszatott, de ő, mint előrelátható volt, vissza nem tért, hanem nyílt levelekben folyva be Magyarorszá-g ügyeibe, távol tartotta magát minden mástól, csupán Magyarország közjogi függetlenségeért harcolt tollával.

Petőfi szintén egyik kiváló alakja a szabad-ságharcnak. Költségének egész bájával zengte a sza-badságdalokat, lelkesítette honát, tüzelte annak ifju-ságát. Mint a haza prófétája telve tüzzel és szenved-lyel, isteni küldetésének tudatában, gyarló em-berektől nem félve, ment a kitűzött cél felé és attól egy hajszálnyira sem tért le. Egész életében a leg-nagyobb odaadással szolgálta a szabadságharc ügyét. Minden gondolatával a szent célon függött. Es e

az ügy a kir. kurára került. Mint budapesti levelezési lapokat, a kuria helyben hagyta az alsóbb bíróságok határozatait.

— **(Kutyakiállítás.)** Ős Buda hagyományos specialitását, a kutyavásárt, egy idő óta Bécs keddi elbitorolni. Az osztrák kutyatenyésztő egyesület ez év májusának elején a Rotunda keleti részén, az összes kutyafajtából, nemzetközi kutyakiállítást rendez, kutyavásárral. Kapcsolatosan vadász-eb-verse nyeket is fognak tartani. A legkiválóbb kutyapéldányokat értékes jutalmakkal fogják kitüntetni. A kiállítandó kutyák 153 osztályba soroztatnak. Ezek közül 96 a vadászkutyákra, 57 a luxussus-ebceskékre esik. A kiállítás négy napig fog tartani.

— **(Főpróba.)** A pécsi izr. négyzet által holnap este rendezendő műkedvelői előadás főpróbája ma este 8 órakor lesz a „Hattyú” nagytermében.

— **(Március 15-ikét)** hagyományos szokásához híven, a pécsi polgári kasszinó ez évben is megünnepli nagyobb szabású társasvacsorával, melyet alkalmi felolvasás előz meg.

— **(Beküldetett.)** A „Pécsi Figyelő” március 8-iki 56. száma hírek rovatainak ama közleményére, hogy Kr. sz. u. 1895. évben a kath. legényegylet műkedvelői jelmezekben mentek végig a Király utcán magukat lefényképeztetni, az igazsághoz híven ki kell jelentenem, miszerint a kath. legényegylet műkedvelői számára Páts fényképész úrnő szives ségből, saját lakosztályait engedte át, átöltözködtére; s így a kath. legényegylet műkedvelői Kr. sz. u. 1895-ik évében nem mentek sem a Király — sem a császár utcán végig jelmezekben. Tisztelettel Bálint Ferenc dékán. Helyt adtunk a közleménynek; bárha tudósítónk, mint szemtanú írta meg; és így igen természetesen, hírtünköt oly alakban, mint megjelent, fentartjuk.

— **(Orgasza.)** Mult évi szeptember 1-én Kam János szolgálégy felhasználva az alkalmat, gazdájától Alia Ferenc görögországi lakostól több apró dolgot, többek között két pár használt csizmát, szekercét, zsákot, konyhakést magához vett, s elszökött. A dolog folytatást lelt a szomszéd faluban; ugyanis Kam János a mit lehetett eladott a lopott tárgyak közül Hartegen Józsefnek s így került Hartegen Józsefnek a orgasza bűnébe; a kir. törvényszék 5 frt pénzbírsággal, esetleg egy napi fogházzal büntette Hartegent. Az ítélet jogerős.

— **(Káplárjában csalódott szobacica.)** Welina Trezskának nagyon megtetszett a Szollár Józsa bakakáplár Waffenrockján ragyogó csillag pár. Hogy a csillagokat magának mondassa, előbb a Szollár Józsa Waffenrockját, illetve Szollár Józskát kellett volna megszereznie. No de ez nem ütődött valami nagy akadályokba, mert a Szollár Józsa szívét nem bérelte meg ki semmiféle szakácsnői avagy szobalányi hölgnemű észlénny. A szép Trezska hát — ki mellesleg mondva egyik legszebb szobacica volt Pécsen — egyet-kettőt rápislantott, egyet-kettőt rá

célja a haza nagysága és a népszabadság volt. Midőn 1848 március 15-én Európa egyik szélétől a másikig szó zengett „népszabadság”, Petőfi már nemcsak a sarjadjó irodalom vezetője, hanem az egész megifjodott Magyarország zászlóvivője is volt. „Március 15-ét, mondja Jókai, szent Petőfi napjának nevezzé Magyarország, mert e napot ő állítja meg az égen, igazabban, mint valaha Jozsue.” De ő nemcsak tollal küzdött, hanem midőn látta, hogy a nemzet szent ügye kardéle van dobva, egy percet sem késik — harctérre megy. Fegyverrel kezében akarja megszenteseníteni azt a csodát, azt a lángoló nagy honszerelmet, mit dalai zengenek... Petőfi elment a harctérre és nem tért többé vissza.

Ha már most végig tekintünk egy ezredév alatti küzdelmeinken, látni fogjuk, hogy a nemzet mindig megszülte a maga vezéreit, kik veszendő szabadságának mindenkor védelmére keltek, kik magukat övéik boldogságának feláldozták. Bámuld kegyes ivadéok az ily nagy szellemeket, kiknek akár verejtéke, akár kiomlott vére tette hevit, kiknek a dicsőség korában győzelembabér koronásta fejüket, kik tehetségük erejével, avagy ha kellett, vérökkel sem fukarkodának, kiknek édes volt élni, tenni és halni a hazáért.

De nemcsak a multba nézhetünk örömmel, büszkén, dagadó kebelvel vissza, hanem bátran szép reményekkel tekinthetünk a jövő elé is, mert ilyen mult mellett bizton várhatjuk, hogy — ezen az erős alapon, melyet dicső őseink építettek — még hosszú, igen hosszú, boldog és megelégedett életet fogunk a földön tölteni, mint ezt nagy költőnk Petőfi Sándor igen szépen mondja:

„Élni fogsz hazám, mert élned kell... dicsőség
És boldogság lésszen a te élted.”

Ugy is legyen!

mosolygott a Jóska és Jóska meg volt — hódítva. Boldog napok következtek ezután a szerelmesekre. Trezka büszke volt a vastagnyaku somogyi fiúra, Jóska pedig az egész esküvő előtt vette a mellét, hogy olyan libamelleket, sonkaseleket még a tiszturak se igen ehetnek, mint a milyeneket ő káplársága kap a Trezskájától, akit ő, — ha az Isten kisegíti két év múlva a komisz mundérból — azonnal feleségül vesz. Nem is volt annyi lörköltyicára valója annál, mint a századnál, mint a Jóskaé. Csak hogy egyszer a Trezka beszűntette az aprópénzt, amire Jóska is be szűntette a — szerelmet. A Trezka követelte vissza, az ő huszonnyolc forintját, amiért olyan sok szekatúrát köllött kiállani szegénynek a nagyságától, meg az ifuraktól. De hol van a föld kerékességén az a bakakáplár, akinek huszonnyolc forintnyi fölöleges pénze volna?!.. Szegény Trezka hiába panaszkodott a tiszturaknak, még ezek se tudták a nagy summát kipréselni a Jóska ből.

— Akkor hát parancsolják vissza legalább a Jóska hozám, rimázkodott szegényke.

Csak hogy az se sikerült, mert a Jóska csőd alatt levő szívének időközben egy másik „perszónát” nevezett ki tömeggondnokul.

— **(Szarka)** Pataki Sándor szolgálégy, ki Mihályfi Ernő dr. jogtanárnál volt szolgálatban, az ott levő dajkától egy alkalmas, pillanatban 200 frtról szóló takarékpénztári könyvecskét és egy 100 frt értékű adólevelet ellopott. A házi szarkát sikerült a rendőrségnek elfognia.

— **(A Margitsziget elkölt.)** A szépséges Margitsziget, amelynek megvételére a fővárosnak nem volt pénze, a mint mondják, másnak a tulajdonába megy át. Az új gazda Dreher lesz, a dugdagd sörfőző, a ki a Margitszigetért vaáli (fehérmegyei) uradalmát adja cserébe József főhercegnek.

— **(Szélhűtés.)** Városunk egyik tekintélyes polgárát Erreth Antal szerdán délután oly nagy mérvű szélhűtés érte, hogy egészségének helyreállítására hónapokot át tartó orvosi kezelésre van szükség. Mint értesülünk normális állapotok között volt egész délelőtt, egész rendszeren ebédelt, jól érezte magát mindaddig, míg délután be nem következett a csapás.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 8-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az ülés elején Herman Ottó felelt személyes kérdésben Ugron Gábor tegnapi beszédére, a mit természetesen Ugron nem hagyhatott válasz nélkül.

Ezután az ellenzék gunyos hahotájában, folytonos gunyolódás közt beszélt Bánffy Dezső báró. Magyarország miniszterelnöke. Folyton akadozott, mint egy diák, a ki nem tudja leckéjét és többször pislogatott előre leírt beszédébe, melyet aztán kinos vadadások közt szintelen hangon, szajkó módjára ledarált. Átlag minden harmadik szavánál kitört a nevetés. A nemes báró visszautasította az ellenzéknek személye ellen intézett támadását, melyet nem tart tisztességes parlamenti modornak, és nem fogja követni erre a tere a szónokokat. Legfőképpen Apponyival polemizál, a ki katonai követeléseivel a korona és a nemzet közötti harmóniát akarja megzavarni; mert a mit a katonai kérdésekről mondott, az érvényesült a honvédség megalkotásánál; különben az önkéntesek magyarul is lehetnek a tisztí vizálgatokat. A többi katonai követelés a királyi felség jogaiba ütök. (Bartha Miklós közbeszó: Azért magyar király, hogy legyen magyar vezényszó!) Bánffy báró folytatja, hogy a katonai büntető törvényt minél előbb életbe lépteti és a belső magyar udvartartás is meg lesz. Ezek a követelések nem elégségesek a külön pártállásra akkor, mikor a nagy érdekek kívánják az egyesülést. Bizik pártja erejében és ajánlja a költségvetés elfogadását.

Beszéde végeztével az ellenzék gunyosan tapsolt és éljenzett. A névszerinti szavazásban 222 igen, 166 nem szavazat adatott be. Távol volt 62; így tehát a szássokkal együtt 56 többséggel az appropriáció meg lön szavazva. A szavazás végeztével a jobboldal erősen éljenzett, az ellenzék Hoch-ozott. A részleteken ezután csakhamar tullestek. Tiszta István, Serbán Miklós és Perczel Dezső beszéltek, miután a részleteket is elfogadták.

Szerkesztői üzenetek.

S. K. 20. A kérdéselt „Goldstein Számi” kuplét raktáron nem tartjuk; tudomásunk szerint „Az új honpolgár” a címe a kérdéselt éneknek a kapható Bpsten bármely zeneműkereskedésben.

TÁVIRATOK.

— **A hó.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A dunántul óriási hózivatarok fordultak elő a közlekedés több helyén fennakadt. Fiumében már öt napja nem láttak postát. A drágaság ropant nagy, tüzi fa nincs. Felső Olaszországban is nagy hózivatarok mentek végbe és a hideg állandó.

— **Párbajügy a budapesti törvényszéknél.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Az Atzél-Karsay párbaj-ügyet ma tárgyalják a budapesti kir. törvényszéknél.

Közgazdaság.

(Mészárosok és hentesek kongresszusa.) A budapesti hentesipartestület az ofas. mészáros- és henteskongresszus ügyében az ipartestület helyiségébe előértekezletet hívott egybe, a melyen résztvettek a budapesti hentesipartestület egész elöljárósága, továbbá a miskolci mészárosok és hentesek három, a pécsi hentesek és mészárosok egy, a győrvárosi mészáros- és hentes-szakkézület négy, a kaposvári mészárosok és hentesek szakkézület négy, a debreceni mészárosok egy, a debreceni hentesipartestület két, a szatmári mészárosársulat egy, az aradi mészárosok és hentesek egy, a szabadkaiak három, a székesfehérvári hentesek egy, a mezőtúri mészárosok és hentesek két taggal. Az értekezlet a budapesti hentesipartestület elnöke, Porszás Gyula nyitotta meg, ki az értekezlet vezetésére Horváth János dr. iparhatósági biztost kérte föl, kinek az értekezlet célját vázoló szavai után megválasztották a kongresszus 12 elnökét és 10 jegyzőjét, névszerint: Porszás Gyulát Budapest, Horváth János drt Budapest, Jankovich Józsefet Budapest, Grünvald Jánost Győr, Schmelzer Ferencet Pécs, Sternfinger Samut Kaposvár, Szentesy Jánost, Szoboszlaj Jánost Debrecen, Simonfy Albertet Szatmár, Lendvay Ernőt Szabadka, Schätz Ármint Budapest, Friedmann Vilmost Miskolc, elnökül; továbbá Feszely Bélát, Komáromy Sándort Budapest, Tóth Istvánt Arad, Kovács Jánost Debrecen, Ujhelyi Miklóst Miskolc, Wimmer Edét Kaposvár, Veisz Mihályt Győr, Bernáth Ignácot Székesfehérvár, Veisz Hermannt Miskolc és Geiger Ferencet Szabadka — jegyzőül. Az előértekezlet a kongresszusra 12 tárgyalandó kérdést tűzött ki. 1. A huszfogyasztási adó három kategória szerint állapítandó meg és leszállítandó. 2. A jövedelmi adó a fogyasztási adóval együtt hajtandó be és minden közfogyasztásra kerülő állat is megrovasseák jövedelmi adóval. 3. A vágóhídi és szemledijak mérőklendők és ki kell mondani, hogy a vágóhid jövedelme a befektetett tőke 5 százalékánál nagyobb nem lehet. 4. A hussémlét a hási- és piaci árusok vágására ki kell terjeszteni; a fűszerkereskedők nyers húsrakat ne árulhassanak. 5. Szabad székek csak munkástelepeken és közbvágóhidakon állittassanak föl és fött vagy sült állapotban kimért hus egy kilónál nagyobb adagokban ne legyen elarusítható. 6. A beteg állatokra nézve a tulajdonos szavatosságát általában meg kell állapítani és ezzel a kérdéssel kapcsolatosan oldandó meg a borsóka és a vágó állatbiztosítás is. 7. Az állatvásárok ügye rendezendő. 8. Vágó- és hizó állat-kiállítások rendezendők és támogatandók. 9. Katonai, kórházi és egyéb közszállítások körül a szakiparosok érdekei megóvándók. 10. Sertes-közbvágóhidak. 11. Érdekképviselet és szakkérdések a hatóságok előtt. 12. A mészárosok és hentesek orsz. szövetsége és központi bizottsága megalkandó. Előadókul megválasztottak: Lendvay Ernő, Friedmann Vilmos, Jankovich József, Schätz Ármint, Porszás Gyula, Komáromy Sándor, Wimmer Ede, Tóth István és Schmelzer Ferenc. A kongresszust május 14-én és 15-én tartják meg a fővárosban.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

(A „Pécsi Figyelő” távirati tudósítása)

— Március 8-án. —

Buza közésaru	6.75	Magy. nyeresémsoraj	162.25
„ tavaszra	6.44	Társasabályozottéköles	151.75
„ őzre	6.85	Ost papírjardék	102.—
Rozs	5.50	„ any	125.50
Arpa	6.40	„ korona	101.—
Kukoricza	6.15	1894-iki sörjegy	100.50
Zab	6.15	Magy. vörös ker. soraj	11.25
Káp. roposz	10.65	Osttrák	12.—
Magy. aranyjardék	124.—	Olasz	12.25
„ koronajardék	99.30	Bazilika-sörjegy	3.25
Regalé-kötvény	100.7	Jósziv-sörjegy	3.—

**Büntügyi tárgyalások
sorrendje a pécsi kir. törvényszék-
nél.**

Március hó 11.

8692. Frankfurter Albert ellen vétkes bukás miatt.
9344. Antalovics Mihály és társa ellen súlyos testi sértés miatt.

Március hó 13.

9340. Eckhardt Antal ellen súlyos testi sértés miatt.
9335. Bazant József ellen sikasztás miatt.
9331. Armbrust Lőrinc és társa ellen hatóság elleni erőszak miatt.

Március hó 15.

918. Hideg József és társai ellen lopás miatt.
9432. Bodonyi Ignác ellen magánlak megsértése miatt.
8863. Mészáros János és Horváth Lajos ellen lopás miatt.

Consolidiszek, csukorkosarak, asztali állványok, kávé- és tea-szervicek, csemege kosarak, névjegy-tartók, tintatartók, cognac servicek, étszerek, képkeretek, tükrök, tojás készletek, gyertyatartók stb. mélyen leszállított árak mellett óriási nagy választékban

Schönwald Imre

ókereskedő üzletében

PÉCSETT, Király-fő-utca

a Hattyu termék épületében

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Brédről	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Brédről	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 30 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. - p.
B.-Brédből	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród	fél 1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 ó a 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

COGNAC
CZUBA-DUROZIER & CO.
FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Mindenhol kapható.
Vezérügynökség: RUDA Es BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Hirdetések:

Fontos árakon vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban. (Király-utca 4. szám.)

TAIZS JÓZSEF Pécssett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfűző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papí, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkodban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműjelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsetviaszok stb. stb. efele cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.